

[Miljøministeren]

Skov- og Naturstyrelsen drøfter i øjeblikket med samarbejdspartnerne, hvordan en populær udgave af driftsplanen skal udarbejdes, så interesserede borgere og organisationer kan få et indblik i, hvordan forvaltningen af statens skove tilrettelægges, og hvordan de forskellige interesser tilgodeses.

De fleste er klar over, at skovforvaltningen har et meget langt sigte. Der kan gå adskillige generationer, fra man sår, til der høstes. Derfor – og for ikke at spilde ressourcer – er det nødvendigt med det langsigtede styringsværktøj, driftsplanen udgør. Det vil imidlertid oftest være muligt at få godkendt velbegrundede ændringsforslag til en gældende driftsplan.«

Spm. nr. S 101

Til *trafikministeren* (26/10 90) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»I forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 1064, 1989–90, af 25. september 1990, hvor ministeren oplyser, at der formentlig inden årets udgang foreligger nye bestemmelser om opsætning af servicemæssige vejskilte, bedes det oplyst, om der i EF-landene er lignende eller andre reglementer vedrørende servicemæssig vejskiltning.«

Begrundelse

Efterhånden som harmoniseringen i EF-regi skrider frem, må det være rimeligt, at trafikanterne har samme service med hensyn til vejskiltning, uanset hvor de kører inden for EF-området.

Svar (7/11 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

EF-landene har alle udarbejdet regler for servicevejvisning. Der er dog stor forskel på reglernes indhold, idet nogle lande er mere restriktive end andre. De danske regler for servicevejvisning er baseret på det samme system som det tyske, men er mere liberalt. Efter tyske regler må servicetavlerne »Hotel«, »Restaurant« og »Cafeteria« således kun anvendes på motorveje til anlæg på disse. I Danmark kan de nævnte tavler anvendes på alle veje, også til mål uden for vejen.

En harmonisering af de europæiske vejvisningsregler har været forsøgt flere gange i

CEMT (den europæiske trafikministerkonference), uden at det har været muligt at opnå enighed om fælles regler for opstilling af tavlerne endside fælles tavledesign.

Spm. nr. S 102

Til *socialministeren* (26/10 90) af:

Agerschou (SF):

»Vil ministeren undersøge, hvor mange der indtil nu er faldet for den nye varighedsbegrænsning for modtagelse af sygedagpenge, samt herunder, hvor mange der ikke har fået andre tilbud?«

Begrundelse

Under behandlingen af lovforslaget vedrørende en ny sygedagpengeordning, der bl.a. indførte en varighedsbegrænsning på 1 år for modtagelse af sygedagpenge, blev det diskuteret, hvorvidt langtidssyge på denne måde ville miste deres forsørgelsesgrundlag, uden at der blev givet andre tilbud. Det viser sig tilsyneladende nu at være tilfældet.

Der kommer henvendelser fra langtidssyge, som blot via en standardskrivelse har fået besked om, at dagpengeudbetalingen på grund af varighedsbegrænsningen ophører. Der er i disse tilfælde ikke på nogen måde givet andre tilbud.

Svar (2/11 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Det fremgår af overgangsreglen i lovens § 42, stk. 3, 3. pkt., at for sygdomstilfælde, der er indtrådt før den 1. oktober 1989, ophører dagpengereetten senest den 30. september 1990, såfremt betingelserne i lovens § 22 (om varighedsbegrænsningen) i øvrigt er opfyldt.

Af bemærkningerne til § 42, stk. 3, fremgår det, at »Dagpengeperioden skal dog kunne forlænges, jf. § 22, stk. 1, og efter de regler, der vil blive fastsat i medfør af forslaget § 22, stk. 2. Kommunerne bør i forbindelse med overgangsreglen anvende en lempelig fortolkning med hensyn til forlængelsesmulighederne«.

Forlængelsesmulighederne er udmøntet i §§ 48 og 49 i Socialministeriets bekendtgørelse af 5. marts 1989 om dagpenge ved sygdom eller fødsel.